

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 708/2015-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 29. októbra 2015 v senáte zloženom z predsedu Sergeja Kohuta, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Lajosa Mészároša (sudca spravodajca) predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti EDILAN, spol. s r. o., Pribinove sady 19, Nová Dubnica, vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresného súdu Žilina sp. zn. 4 R 1/2014 z 3. decembra 2014 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť obchodnej spoločnosti EDILAN, spol. s r. o., **o d m i e t a** pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 11. februára 2015 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti EDILAN, spol. s r. o. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresného súdu Žilina sp. zn. 4 R 1/2014 z 3. decembra 2014.

2. Ku skutkovému stavu sťažovateľka uviedla najmä tieto relevantné skutočnosti:

«(...)

1. Uznesením Okresného súdu v Žiline sp. zn. 4R/1/2014 bolo zastavené reštrukturalizačné konanie a bol vyhlásený konkurz na majetok úpadcu - spoločnosť REaMOS, spol. s r.o., so sídlom Nábřežná 1212, 024 01 Kysucké Nové Mesto(...) a do funkcie správcu konkurznej podstaty ustanovil [REDACTED], so sídlom kancelárie [REDACTED]. Uznesenie o vyhlásení konkurzu bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 134/2014 zo dňa 15.07.2014.

2. Následne uznesením Okresného súdu v Žiline sp. zn. 4R/1/2014 zo dňa 05.09.2014 súd odvolal správcu konkurznej podstaty [REDACTED], so sídlom kancelárie [REDACTED], z funkcie správcu úpadcu a do funkcie správcu ustanovil [REDACTED], so sídlom kancelárie [REDACTED]. Uznesenie o odvolaní a vymenovaní správcu bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 175/2014 zo dňa 12.09.2014.

3. Ustanovená správkyňa oznámením zverejneným v Obchodnom vestníku zvolala 1. schôdzu veriteľov na deň 04. novembra 2014. Oznámenie o zvolaní resp. zmene termínu 1. schôdze na deň 04.11.2014 veriteľov bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 197/2014 zo dňa 15.10.2014.

4. Dňa 04.11.2014 sa konala prvá schôdza veriteľov a okrem iného bolo rozhodované podľa § 37 ZKR o výmene správcu. Voči uvedenému rozhodnutiu sme podali námietky na Okresný súd v Žiline z dôvodu jeho nezákonnosti.

5. Uznesením Okresného súdu v Žiline sp. zn. 4R/1/2014 zo dňa 03.12.2014 súd odvolal správcu [REDACTED], so sídlom kancelárie [REDACTED] a ustanovil správcu: [REDACTED], so sídlom kancelárie [REDACTED]. Uznesenie bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 236/2014 zo dňa 10.12.2014.

(...)

Rozhodnutie o výmene správcu bolo prijaté v dôsledku nezákonného postupu ustanovenej správkyne. Nezákonný postup vychádza z porušenia nasledovných ustanovení zákona č. 7/2005 Z. z.

V zmysle ustanovenia § 35 ods. 4: „Ak súd nerozhodol inak, právo hlasovať na schôdzi veriteľov má veriteľ, ktorého pohľadávka je v

ase konania schôdze veriteľov zistená čo do právneho dôvodu a vymáhateľnosti; na každé jedno euro zistenej sumy pohľadávky má veriteľ jeden hlas. Veriteľ pohľadávky spojenej so záväzkom podriadenosti podľa osobitného zákona^{1a}) (ďalej len „podriadený veriteľ“), ani veriteľ, ktorý sa v konkurze uspokojuje v poradí ako podriadený veriteľ, nemá právo hlasovať na schôdzi veriteľov ani právo byť volený do veriteľského výboru. Podmienенý veriteľ môže na schôdzi veriteľov hlasovať len vtedy, ak vznik ním prihlásenej a zistenej podmienenej pohľadávky závisí od splnenia záväzku podmieneným veriteľom za úpadcu a veriteľ oprávnený požadovať splnenie záväzku od podmieneného veriteľa na schôdzi veriteľov v rozsahu podmienenej pohľadávky svoje hlasovacie právo neuplatní alebo si svoju pohľadávku v rozsahu podmienenej pohľadávky v konkurze neprihlási. Toto právo podmienenému veriteľovi zanikne, ak sa vznik ním prihlásenej podmienenej pohľadávky stane nemožným; o tom je podmienený veriteľ povinný informovať správcu, len čo sa o tejto skutočnosti dozvie, inak zodpovedá iným veriteľom za škodu, ktorá im v dôsledku toho vznikla. Ak je podmienených veriteľov, ktorí sú povinní plniť za úpadcu tomu istému veriteľovi pre tú istú pohľadávku, viac, môžu vykonávať hlasovacie práva spojené s ich prihlásenými podmienenými pohľadávkami, len ak si zvolia spoločného zástupcu; tieto hlasovacie práva pritom môžu vykonávať len v rozsahu, v akom sú povinní plniť za úpadcu.

V zmysle ustanovenia § 95 ods. 3: „Tak isto ako podriadená pohľadávka sa uspokojí tiež zmluvná pokuta a pohľadávka, ktorá patrí alebo patrila veriteľovi, ktorý je alebo bol spriaznený s úpadcom; na prípadné zabezpečenie týchto pohľadávok zabezpečovacím právom sa v konkurze neprihliada.“

Správkyňa priznala hlasovacie právo Daňovému úradu i v rozsahu pohľadávky predstavujúcu zmluvnú pokutu, ktorú si daňový úrad uplatňoval za nesplnenie povinnosti úpadcu vykonať dielo v

as (zmluvného záväzku), a ktorá bola priznaná rozhodnutím súdu. Skutočnosť, že sa jedná o zmluvnú pokutu vyplývala z odôvodnenia rozhodnutia a správkyňa sa s uvedenou skutočnosťou nezaoberala.

Uvedený postup robí rozhodnutie o výmene správcu zmätočným a nezákonným (z hľadiska tvorby uvedeného rozhodnutia je zrejmé, že v prípade zákonného postupu by boli potrebné na dosiahnutie rozhodnutia iné kvórum a boli by iné pomery hlasov) a preto žiadame, aby Okresný súd preskúmal zákonnosť prvej schôdze veriteľov a v prípade ak nám dá za pravdu, aby nariadil opakovať prvú schôdzu veriteľov v uvedenej časti.

Uvedená skutočnosť bola zo strany sťažovateľa namietaná voči Okresnému súdu. Okresný súd ako orgán ochrany práva mal prihliadať ex offo už pri rozhodovaní o výmene správcu. V zmysle článku 152 ods. 4 Ústavy SR „Výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s touto ústavou.“

Výklad zákona, ktorým sa odňalo právo na súdnu ochranu spôsobom nezodpovedajúcim štandardnému rozsahu procesných práv zodpovedajúcim právnej úprave v O.s.p., by znamenalo porušenie ľudských práv a základných slobôd (napr. ÚS 19/1995).

Podľa stabilizovanej judikatúry ústavného súdu (IV. ÚS 77/02, III. ÚS 63/06) každý má právo na to, aby sa v jeho veci v konaní pred všeobecnými súdmi rozhodovalo podľa relevantnej právnej normy, ktorá môže mať základ v platnom právnom poriadku Slovenskej republiky alebo takých medzinárodných zmluvách, ktoré Slovenská republika ratifikovala a boli vyhlásené spôsobom, ktorý predpisuje zákon. Súčasne má každý právo na to, aby sa v jeho veci vykonal ústavne súladný výklad aplikovanej právnej normy, ktorý predpokladá použitie ústavne súladne interpretovanej platnej a účinnej normy na zistený stav veci. Základné právo na súdnu ochranu nespočíva len v práve domáhať sa súdnej ochrany, ale túto aj v určitej kvalite, t. j. zákonom ustanoveným postupom súdu, dostať. Znamená to, že takéto rozhodnutie musí mať zákonný podklad, musí byť dostatočne skutkovo a právne odôvodnené a nemôže byť prejavom svojvôle.

(...) Vzhľadom na možnosť, že v dôsledku uvedenej nezákonnosti dôjde takto nezákonne zvoleným správcom k zásahu do našich práv, a tento zásah už nebude môcť byť napravený žiadame o odklad vykonateľnosti uznesenia.

Podľa § 52 zákona č. 38/1993 Z. z.: „Ústavný súd môže na návrh sťažovateľa rozhodnúť o dočasnom opatrení a odložiť vykonateľnosť napadnutého právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ak to nie je v rozpore s dôležitým verejným záujmom a ak by výkon napadnutého rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu neznamenal pre sťažovateľa väčšiu ujmu, než aká môže vzniknúť iným osobám pri odložení vykonateľnosti; najmä uloží orgánu, ktorý podľa sťažovateľa porušil základné práva alebo slobody sťažovateľa, aby sa dočasne zdržal vykonávania právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu a tretím osobám uloží, aby sa dočasne zdržali oprávnenia im priznaného právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom.“

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, nakoľko bol porušený článok 46 ods. 1 Ústavy SR a článok 20 Ústavy SR ako i článok 6 ods. 1 Dohovoru o ľudských právach, a v záujme generálnej prevencie, nielen z dôvodu tohto individuálneho prípadu, žiadame, aby Ústavný súd SR takto rozhodol

Ústavný súd odkladá vykonateľnosť uznesenia Okresného súdu v Žiline sp. zn. 4R/1/2014 zo dňa 03.12.2014.

Základné právo sťažovateľa na súdnu a inú právnu ochranu zaručené článkom 46 ods. 1 Ústavy SR a článkom 6 ods. 1 Dohovoru o ľudských právach Uznesením Okresného súdu v Žiline sp. zn. 4R/1/2014 zo dňa 03.12.2014 porušené bolo.

Sťažovateľovi priznáva náhradu trov právneho zastúpenia v sume 296,44 € za 2 úkony právnej služby (hodnota 1 úkonu 139,83 € a to prevzatie a príprava zastúpenia, sťažnosť; 2x režijný paušál po 8,39 €, t.j. 148,22 €), ktoré je súd povinný zaplatiť na účet advokáta..., a to do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto rozhodnutia.»

II.

3. Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

4. Pretože podanie sťažovateľky v predloženej podobe nespĺňalo zákonom predpísané náležitosti, najmä nebolo k nemu pripojené splnomocnenie pre advokáta na zastupovanie sťažovateľky pred ústavným súdom, ústavný súd listom z 21. júla 2015 vyzval sťažovateľku na odstránenie nedostatkov jej podania do 15 dní od doručenia výzvy. Ústavný súd súčasne sťažovateľku upozornil, že v prípade nesplnenia týchto podmienok, môže byť jej sťažnosť odmietnutá pre nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

5. Sťažovateľka výzvu ústavného súdu prevzala 24. júla 2015, avšak nepožiadala o predĺženie lehoty na splnenie predmetnej povinnosti (požiadala iba o zaslanie sťažnosti) a ani v určenej lehote nepredložila požadované splnomocnenie pre advokáta na zastupovanie pred ústavným súdom. Ústavný súd preto jej sťažnosť odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. októbra 2015